मामनादृत्य कौरव्य तव नित्यं हितैषिणं । न हि ते सम्भ्रमः कार्य्यः पार्थस्य विजयम्प्रति ।
अहमावारयिष्यामि पार्थं तिष्ठ सुयोधन ।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ आचार्य्यः पाण्डुपुत्त्रान् वै पुत्त्रवत् परिरक्षति । त्वमप्युपेक्षां कुरुषे तेषु नित्यं ममारिषु ।
मम वा मन्दभाग्यत्वान्मन्दस्ते विक्रमो युधि । धर्म्मराजप्रियार्थम्वा द्रौपद्या वा न विद्म तत् ।
धिगस्तु मम लुब्धस्य यत्ते सर्व्वबान्धवाः । सुखकामाः परं दुःखं प्राप्नुवन्ति पराजिताः । ७१९
को हि शस्त्रभृतां श्रेष्ठो महेश्वरसमो युधि । शत्रुं न क्षपयेच्छक्तो यो न स्याद्भीतमीसुतः ।
अश्वत्थामन् प्रसीदस्व नाशयैतान्ममाहितान् । तवास्त्रगोचरे शक्ताः स्थातुं देवा न दानवाः ।
पाञ्चालान् सोमकांश्चैव जहि द्रौणे सहानुगान् । वयं शेषान् हनिष्यामस्त्वयैव परिरक्षिताः ।
एते हि सोमका विप्र पाञ्चालाश्च यशस्विनः । मम सैन्येषु संक्रुद्धा विचरन्ति दवाग्निवत् ।
तान् वारय महाबाहो कैकयांश्च नरोत्तम । पुरा कुर्व्वन्ति निःशेषं रक्ष्यमाणाः किरीटिना । ७२५
अश्वत्थामंस्त्वरायुक्तो याहि शीघ्रमरिन्दम । आदौ वा यदि वा पश्चात्तवेदं कर्म्म ब्राह्मण ।
त्वमुत्पन्नो महाबाहो पाञ्चालानां वधाय वै । करिष्यसि जगत्क्षत्त्रमपाञ्चालं किलोद्यतः ।
एवं सिद्धाब्रुवन्नार्य्या भविष्यति च तत्तथा । तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्र पाञ्चालान् जहि सानुगान् ।
न तेऽस्त्रगोचरे शक्ताः स्थातुं देवाः सबान्धवाः । किमु पार्थाः सपाञ्चालाः सत्यमेतद्वचो मम ।
न त्वां समर्थाः सङ्ग्रामे पाण्डवाः सह सोमकैः । बलाद्योधयितुं वीर सत्यमेतद्ब्रवीमि ते । ७३०
गच्छ गच्छ महाबाहो न नः कालात्ययो भवेत् । इयं हि द्रवते सेना पार्थसायकपीडिता ।
शक्तो ह्यसि महाबाहो दिव्येन स्वेन तेजसा । निग्रहे पाण्डुपुत्त्राणां पाञ्चालानाञ्च मानद ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि दुर्य्योधनवाक्ये एकोनषष्ट्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १५९ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ दुर्य्योधनेनैवमुक्तो द्रौणिराहवदुर्म्मदः । चकारारिवधे यत्नमिन्द्रो दैत्यवधे यथा ।
प्रत्युवाच महाबाहुस्तव पुत्त्रमिदं वचः । सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि कौरव ।
प्रिया हि पाण्डवा नित्यं मम चापि पितुश्च मे । तथैवावां प्रिया तेषां न युद्धे तु कथञ्चन । ७३५
शक्तितस्तात युध्यामस्त्यक्त्वा प्राणानभीतवत् । अहं कर्णश्च शल्यश्च कृपो हार्द्दिक्य एव च ।
निमेषात् पाण्डवीं सेनां क्षपयेयुर्नृपोत्तम । तेचापि कौरवीं सेनां निमेषात् कुरुसत्तम ।
क्षपयेरन्महाबाहो यदि न स्याम संयुगे । युध्यतः पाण्डवान् शक्त्या तेऽपि चास्मान् युयुत्सवः ।
तेजस्तु तेज आसाद्य प्रशमं याति भारत । अशक्या तरसा जेतुं पाण्डवानामनीकिनी ।
जीवत्सु पाण्डुपुत्त्रेषु तद्धि सत्यं ब्रवीमि ते । आत्मार्थं युध्यमानास्ते समर्थाः पाण्डुनन्दनाः । ७४०
किमर्थं तव सैन्यानि न हनिष्यन्ति भारत । त्वन्तु लुब्धतमो राजन्निकृतिज्ञश्च कौरव ।
सर्व्वातिशङ्की मानी च ततोऽस्मानभिशङ्कसे । मन्ये त्वं कुत्सितो राजन् पापात्मा पापपूरुषः ।
अन्यानपि स नः क्षुद्र शङ्कसे पापभावितः । अहन्तु यत्नमास्थाय त्वदर्थे त्यक्तजीवितः ।
एष गच्छामि सङ्ग्रामं त्वत्कृते कुरुसत्तम । योत्स्यामि शत्रुभिः सार्द्धं हनिष्यामि परान् बहून् ।